

pars enim aliqua orbis prioris aduersi pro
 rinus aspectui se obducit, vt de parte luci-
 da abscindi aliquid possit. Tum etiam ex-
 trema in eodem persistunt, vt curuati in
 cornua necesse sit: sed tamen plus, minú-
 ve, pro solis dimotione. Cum enim sol di-
 mouet sese, circulus quoque in eadem re-
 uertitur puncta: quippe cum fieri possit, vt
 infinito numero inclinetur: siquidē sum-
 mi circuli per eadem puncta describi faci-
 lité infiniti possunt. 7 Cur Sol, & Luna
 plana esse videntur, cum tamen conglo-
 bari in sphaeram certum sit? An vt plura,
 quorum quodnā plus, minúsvē distet, in-
 certum sit, æquē posita esse videntur: sic e-
 tiam quod partes obtinet, nisi color va-
 rius adfit, partes ex æquo omnes colloca-
 tas habere videri necessum est: quod au-
 tem ex æquo aspectu obuiam fit, idē equa-
 bile, cōpositum, & planū esse necesse est.

8 Cur Sol oriens, atque occidentes vmbra
 efficit longas: efferens se, minores: obti-
 nens cæli medium, minimas? An quod o-
 tiens principio vmbra terræ æquē distan-
 tem reddit, ac infinita penē protrahit: de-
 inde longam, atque ita minorem subinde:
 quia linea, quæ recta de puncto superiori
 elicitor, interius per diminutiones affi-
 duas cadit. Gnomon a b. Sol vbi c & vbi
 d. Radius igitur ex c proficiscens, c f ex-
 terius procedit, quàm radius d e. At vmbra
 b e. Sole superiori existit: vmbra au-
 tem b f. inferiori. Ergo quod Sol superior
 fuerit, eò minor vmbra exultabit, mini-
 mæque tunc erit, cum Sol super capita no-
 stra versabitur. 9 Cur vmbra lunæ ma-
 iores, quàm Solis sint, cum eodem proue-
 niant perpédiculo? An quod Sol superior,
 quàm Luna esse: itaque radium, qui de su-
 periori prodierit, inferius cadere necesse
 est. Gnomon a d, Luna b, Sol c, Lunæ ra-
 dius b f. Ergo vmbra Lunæ d f sequetur,
 Solis radii c e. Ergo vmbra d e fore ne-
 cesse est. 10 Cur deficiēte Sole, siquis per
 cribitū, aut frōdes veluti platanū, vel alicu-
 ius ex cæteris latifoliis, aut digitis manuū
 inuicem perplexis inspiciat, splendorēs
 specie Lunæ nondum completæ incernat?
 An quod quemadmodum cum per angu-
 latum foramen lux non angulata, sed or-
 biculata, turbinatæque prodit: cuius ratio,
 quod gemino directæque commuonato
 turbine agitur, id est, eo, qui de Sole ad fo-
 ramen deuenit, & qui de foramine ad ter-
 ram: sic etiam in Solis defectu, figura, qua
 radij veniunt, vt diximus, innotescit.

A μέρος γὰρ πῦ κύκλου καὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως
 ὄντι, καὶ ἑσπερίου ἐξ ἐναπίνας ὄντος. ὡς τε
 λαμπροῦ δροπέμεται ἐπὶ ἕτοις καὶ τὰ ἀκρα
 μῆλοισιν ἐν τῷ αὐτῷ. ὡς ἀνάγκη μίλωσειδῶ
 φαίνεσθαι μάλλον ἢ καὶ ἡ πον, διὰ τὴν πῦ ἡ-
 λίου κίνησιν. μεταβαίνοντες γὰρ τὸ ἡλίου, καὶ
 ὁ κύκλος ὅτι ὄρα ὁπισφρέφεται, ἐν τοῖς αὐτοῖς
 σημείοις ἀν. ἀπείροις γὰρ ἐγκλίσις ἐγκλω-
 B ρεῖ αὐτὴν κλιθῶσαι· εἴσο γραφίωσιν τῶν
 μεγίστοις κύκλοις, διὰ τῆς αὐτῆς σημείων, ἀ-
 πείροις ἐσδέχεται. ζ Διὰ τί ὁ ἡλιος καὶ
 ἡ σελῶν σφαιροειδῆ ὄντα, ὁπίπεδα φαί-
 νεται; ἢ ὅτι πάντων ὅσον τὸ δόσημα ἀδι-
 λον, ὅτε πλείον ἢ ἑλαττον ἀφέςηκεν, ἐξ ἴσου
 φαίνονται; ὡς καὶ ἐφ' ἐνός μῆ, μόρια δὲ ἐ-
 χροτος, ἀν μὴ τῆ χροσ διαφέρη, ἀνάγκη τῶ
 C μόρια ἐξ ἴσου φαίνεσθαι. τὸ ἕξ ἴσου, ὁμα-
 λὸν, καὶ ὁπίπεδον ἀνάγκη δοκεῖν εἶναι. ἡ Διὰ
 τί τὰς σκιάς ποιεῖ ὁ ἡλιος αἰθῶν καὶ δύν-
 νων μακρὰς· αἰετῶν δὲ ἐλαττοῖς· ὅτι τῶ
 μεσημβρίας δὲ, ἐλαχίστας; ἢ ὅτι αἰθῶν,
 τὸ μῆ πρῶτον παρ δῆμιλον ποιεῖ τὴν σκιά
 τῆ γῆ, καὶ ἀπείρον ὡς αἴθῶν ἐσφραττεῖται, ἐπι-
 ται μακρὴν αἰετῶν ἐλάττω, διὰ τὸ αἰετῶν
 D ὄδο τῶ αἰετῶν σημείοις ὁμοίως ἐντος πῦ-
 πῦ εἰν. γνώμων τὸ α β ἡλιος, οὐ τὸ γ, καὶ οὐ τὸ
 δ, ἢ ἕ ὄδο τῶ γ ἀκτῆς, ἐφ' ἧς τὸ γ ζ, ἐξωτέρω
 ἔσται τῆς γ ε. ἔστι δὲ σκιά ἡ μῆ β ε, αἰετῶν
 ὄντος τῶ ἡλίου· ἢ ἕ β ζ, κατωτέρω· ἐλαχίστη
 ἕ, ὅσο αἰωνάτω, ἢ καὶ ἐσφ τῆς καφαλῆς.
 Z Διὰ τί αἱ ὄδο τῆς σελῶν σκιάς μεί-
 ζοις τῆς ὄδο τῶ ἡλίου, ὅταν ὄδο τῆς αὐτῆς
 ὡς καὶ ἀπείροις; ἢ διότι αἰετῶν ὁ ἡλιος τῶ σ-
 E λῶν; ἀνάγκη οὖν ἐντος πῦπῦ εἰν τὴν ὄδο
 τῶ αἰετῶν ἀκτῆνα. γνώμων ἐφ' ἧ α δ, σε-
 λῶν β, ἡλιος γ, ἢ μῆ [οὐκ] ὄδο τῆς σελῶν
 ἀκτῆς, β ε, ὡς ἔσται σκιά, ἢ τὸ δ ζ, ἢ ἕ ὄδο
 τῶ ἡλίου, ἢ τὸ γ ε. ὡς ἔσται σκιά ἐξ ἀνά-
 κης ὡπῶν ἔσται γδ τὸ δ ε. ε Διὰ τί ἐν
 τῆς τῶ ἡλίου ἐκλείψεται, αἰετῶν θειορῆ διὰ
 κοσκίνου ἢ φύλλου, ὅθ πλαταίου, ἢ δῆμου
 πλατυθυλλου, ἢ τῶν σακτύλοις τῶ ἐπέρας χ-
 F ρος ὅτι τὴν ἑτέρα ὁπισφρέφεται, μιλύσινοι αἱ
 ἀγῶν ὅτι τῆς γῆς γίνονται; ἢ ὅτι ὡς ἀπείροι
 πῆς αἰετῶν ἡ μῆ ὄδο τῶ ἡλίου τὸ φῶς, σφρογύλον καὶ
 κῶντος γίεται; αἰετῶν ἕ, ὅτι ὄδο γίνονται κῶ-
 νος, ὁ ὄδο τῶ ἡλίου πρὸς τὴν ὄπῶν, καὶ ὁ ἐ-
 ἔχοντων οὕτως, αἰετῶν κύκλος δροπέμεται
 ἔσται

πῦθῶν πρὸς τὴν γῆν, καὶ συζυγίωσι. ὅταν οὖν ἔχοντων οὕτως, αἰετῶν κύκλος δροπέμεται ἔσται